Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (ôsma komora)

zo 4. marca 2021 *

„Odvolanie – Hospodárska a menová únia – Banková únia – Ozdravenie a riešenie krízových situácií úverových inštitúcií a investičných spoločností – Jednotný mechanizmus riešenia krízových situácií úverových inštitúcií a určitých investičných spoločností (SRM) – Postup riešenia krízových situácií – Prijatie programu riešenia krízových situácií voči Banco Popular Español SA – Nariadenie (EÚ) č. 806/2014 – Článok 24 – Nástroj odpredaja obchodnej činnosti – Článok 21 – Odpísanie alebo konverzia kapitálových nástrojov – Nástroje kapitálu Tier 2 – Žaloba o neplatnosť – Čiastočné zrušenie – Neoddeliteľný charakter – Neprípustnosť“

Vo veci C-947/19 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 23. decembra 2019,

Carmen Liaño Reig, bydliskom v Alcobendas (Španielsko), v zastúpení: F. López Antón, abogado,

odvolateľka,

ďalší účastník konania:

Jednotná rada pre riešenie krízových situácií (SRB), v zastúpení: A. Valavanidou, S. Branca a J. King, splnomocnené zástupkyne, za právnej pomoci B. Meyring a T. Klupsch, Rechtsanwälte, a F. B. Fernández de Trocóniz Robles, abogado,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (ôsma komora),

v zložení: predseda ôsmej komory N. Wahl (spravodajca), sudcovia F. Biltgen a J. Passer,

generálna advokátka: J. Kokott,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálnej advokátky, že vec bude prejednaná bez jej návrhov,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: španielčina.

Rozsudok

1 Pani Carmen Liañová Reigová sa svojím odvolaním domáha zrušenia uznesenia Všeobecného súdu Európskej únie z 24. októbra 2019, Liaño Reig/SRB (T-557/17, neuverejnené, ďalej len „napadnuté uznesenie“, EU:T:2019:771), ktorým tento súd zamietol jej žalobu smerujúcu na jednej strane k zrušeniu článku 6 ods. 1 písm. d) rozhodnutia SRB/EES/2017/08 Jednotnej rady pre riešenie krízových situácií (SRB) zo 7. júna 2017 prijať opatrenie na riešenie krízovej situácie v prípade spoločnosti Banco Popular Español SA (ďalej len „Banco Popular“) v rozsahu, v akom toto ustanovenie stanovuje konverziu nástrojov kapitálu Tier 2 identifikovaných prostredníctvom International Securities Identification Number (medzinárodné identifikačné číslo cenných papierov, ISIN) EX 0550098569 na nové akcie spoločnosti Banco Popular (ďalej len „rozhodnutie o riešení krízovej situácie“), ako aj predbežné ocenenie vykonané nezávislým znalcom a predbežné ocenenie vykonané zo strany SRB, a na druhej strane k náhrade škody, v nadväznosti na požadované zrušenie údajne utrpenej v dôsledku tejto konverzie.

Právny rámec

Nariadenie (EÚ) č. 806/2014

2 Článok 3 ods. 1 body 30, 40, 44, 47 a 51 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 806/2014 z 15. júla 2014, ktorým sa stanovujú jednotné pravidlá a jednotný postup riešenia krízových situácií úverových inštitúcií a určitých investičných spoločností v rámci jednotného mechanizmu riešenia krízových situácií a jednotného fondu na riešenie krízových situácií a ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 1093/2010 (Ú. v. EÚ L 225, 2014, s. 1), stanovuje:

„Na účely tohto nariadenia sa uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:

…

30. ‚nástroj odpredaja obchodnej činnosti‘ je mechanizmus na vykonanie prevodu nástrojov vlastníctva vydaných inštitúciou, ktorej krízová situácia sa rieši, alebo aktív, práv alebo pasív inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, orgánom pre riešenie krízových situácií na kupujúceho, ktorý nie je preklenovacou inštitúciou, v súlade s článkom 24;

…

40. ‚vlastné zdroje‘ sú vlastné zdroje v zmysle článku 4 ods. 1 bodu 118 nariadenia [Európskeho parlamentu a Rady] (EÚ) č. 575/2013 [z 26. júna 2013 o prudenciálnych požiadavkách na úverové inštitúcie a investičné spoločnosti a o zmene nariadenia (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 176, 2013, s 1)];

…

44. ‚právomoc odpísať a právomoc vykonať konverziu‘ sú právomoci uvedené v článku 21;

…

47. ‚nástroje kapitálu Tier 2‘ sú kapitálové nástroje alebo podriadené úvery, ktoré spĺňajú podmienky stanovené v článku 63 nariadenia [č. 575/2013];

…

51. ‚relevantné kapitálové nástroje' sú nástroje dodatočného kapitálu Tier 1 a nástroje kapitálu Tier 2."

3 Článok 15 ods. 1 písm. a), b), f) a g) nariadenia č. 806/2014 stanovuje:

„1. Jednotná rada, Rada [Európskej únie], [Európska] komisia a v náležitých prípadoch vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií pri konaní v rámci postupu riešenia krízových situácií uvedeného v článku 18 prijímajú všetky vhodné kroky na zabezpečenie toho, aby sa opatrenia na riešenie krízových situácií prijímali v súlade s týmito zásadami:

a) akcionári inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, znášajú straty ako prví;

b) veritelia inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, znášajú straty po akcionároch v súlade s hierarchiou ich nárokov podľa článku 17, pokiaľ nie je v tomto nariadení výslovne stanovené inak;

…

f) s veriteľmi tej istej kategórie sa zaobchádza nestranným spôsobom, pokiaľ nie je v tomto nariadení stanovené inak;

g) žiadny veriteľ nesmie utrpieť vyššie straty než straty, ktoré by utrpel, keby sa subjekt uvedený v článku 2 bol býval zlikvidoval v rámci bežného konkurzného konania v súlade s ochrannými opatreniami stanovenými v článku 29."

4 Článok 17 tohto nariadenia s názvom „Hierarchia pohľadávok" stanovuje:

„1. Pri uplatňovaní nástroja záchrany pomocou vnútorných zdrojov na subjekt uvedený v článku 2 tohto nariadenia a bez toho, aby boli dotknuté záväzky, ktoré sú vylúčené z uplatnenia nástroja záchrany pomocou vnútorných zdrojov podľa článku 27 ods. 3 tohto nariadenia, rozhodnú Jednotná rada, Komisia alebo podľa okolností vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií o výkone právomocí týkajúcich sa odpisovania alebo konverzie dlhu vrátane prípadného uplatnenia článku 27 ods. 5 tohto nariadenia a vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií vykonávajú uvedené právomoci v súlade s článkami 47 a 48 smernice [Európskeho parlamentu a Rady] 2014/59/EÚ [z 15. mája 2014, ktorou sa stanovuje rámec pre ozdravenie a riešenie krízových situácií úverových inštitúcií a investičných spoločností a ktorou sa mení smernica Rady 82/891/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EÚ, 2012/30/EÚ a 2013/36/EÚ a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 a (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 173, 2014, s. 190)] a v opačnom poradí hierarchie pohľadávok stanovenom ich vnútroštátnymi právnymi predpismi vrátane ustanovení, ktorým sa transponuje článok 108 smernice 2014/59/EÚ.

2. Zúčastnené členské štáty oznámia Komisii a Jednotnej rade poradie pohľadávok voči subjektom uvedeným v článku 2 vo vnútroštátnom konkurznom konaní k 1. júlu každého roka a hneď po tom, ako dôjde k zmene poradia.

V prípade uplatnenia nástroja záchrany pomocou vnútorných zdrojov ručí príslušný systém ochrany vkladov za podmienok uvedených v článku 79."

5 Podľa článku 21 ods. 1, 7, 10 a 11 uvedeného nariadenia:

„1. Jednotná rada vykoná právomoc odpísať alebo konvertovať relevantné kapitálové nástroje na základe postupu uvedeného v článku 18 v súvislosti so subjektmi a skupinami uvedenými v článku 7 ods. 2 a subjektmi a skupinami uvedenými v článku 7 ods. 4 písm. b) a článku [7] ods. 5, ak sú

splnené podmienky na uplatňovanie uvedených odsekov, len ak dôjde na svojom výkonnom zasadnutí k záveru po doručení oznámenia v súlade s druhým pododsekom alebo zo svojej vlastnej iniciatívy, že je splnená jedna alebo viaceré tieto podmienky:

a) zistilo sa, že podmienky na riešenie krízových situácií stanovené v článkoch 16 a 18 boli splnené, a to pred prijatím opatrenia na riešenie krízovej situácie;

b) ak sa nevykoná odpísanie relevantných kapitálových nástrojov alebo ich konverzia na vlastný kapitál, subjekt už nebude životaschopný;

c) v prípade relevantných kapitálových nástrojov vydaných dcérskou spoločnosťou a ak sa uvedené relevantné kapitálové nástroje považujú za nástroje na účely splnenia požiadaviek týkajúcich sa vlastných zdrojov na individuálnom a na konsolidovanom základe, skupina nebude životaschopná, ak sa tieto nástroje neodpíšu alebo nekonvertujú na vlastný kapitál;

d) v prípade relevantných kapitálových nástrojov vydaných na úrovni materskej spoločnosti a ak sa uvedené relevantné kapitálové nástroje považujú za nástroje na účely splnenia požiadaviek týkajúcich sa vlastných zdrojov na individuálnom základe na úrovni materskej spoločnosti alebo na konsolidovanom základe, skupina nebude životaschopná, ak sa tieto nástroje neodpíšu alebo nekonvertujú na vlastný kapitál;

e) subjekt alebo skupina si vyžadujú mimoriadnu verejnú finančnú podporu s výnimkou akýchkoľvek z okolností stanovených v článku 18 ods. 4 písm. d) bode iii).

Posúdenie podmienok uvedených v prvom pododseku písm. a), c) a d) vykoná [Európska centrálna banka (ECB)] po porade s Jednotnou radou. Takéto posúdeniu môže vykonať aj Jednotná rada na svojom výkonnom zasadnutí.

…

7. Ak je splnená jedna alebo viaceré podmienky uvedené v odseku 1, Jednotná rada na základe postupu stanoveného v článku 18 určí, či sa právomoci odpísať alebo konvertovať relevantné kapitálové nástroje a oprávnené záväzky majú vykonať nezávisle alebo v súlade s postupom podľa článku 18 v kombinácii s opatrením na riešenie krízovej situácie.

…

10. Jednotná rada zabezpečuje, aby vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií vykonávali právomoc odpísať alebo právomoc vykonať konverziu bezodkladne, a to v súlade s hierarchiou pohľadávok podľa článku 17 a spôsobom, ktorým sa dosiahnu tieto výsledky:

a) najprv sa znížia položky vlastného kapitálu Tier 1 v pomere k stratám a v rozsahu ich kapacity;

b) suma istiny nástrojov dodatočného kapitálu Tier 1 sa odpíše alebo konvertuje na nástroje vlastného kapitálu Tier 1, alebo sa vykoná oboje, a to v rozsahu potrebnom na dosiahnutie cieľov riešenia krízových situácií stanovených v článku 14 alebo v rozsahu kapacity relevantných kapitálových nástrojov, podľa toho, ktorý ukazovateľ je nižší;

c) suma istiny nástrojov kapitálu Tier 2 sa odpíše alebo sa konvertuje na nástroje vlastného kapitálu Tier 1, alebo sa vykoná oboje, a to v rozsahu potrebnom na dosiahnutie cieľov riešenia krízových situácií stanovených v článku 14 alebo v rozsahu kapacity relevantných kapitálových nástrojov, podľa toho, ktorý ukazovateľ je nižší.

11. Vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií plnia inštrukcie Jednotnej rady a vykonávajú odpísanie alebo konverziu relevantných kapitálových nástrojov v súlade s článkom 29.“

6 Podľa článku 22 ods. 1 nariadenia č. 806/2014:

„Ak sa Jednotná rada rozhodne uplatniť nástroj riešenia krízových situácií na subjekt alebo skupinu uvedenú v článku 7 ods. 2 alebo na subjekt alebo skupinu uvedenú v článku 7 ods. 4 písm. b) a ods. 5, ak sú podmienky na uplatnenie uvedených odsekov splnené, pričom dané opatrenie na riešenie krízovej situácie by viedlo k stratám, ktoré by znášali veritelia, alebo ku konverzii ich pohľadávok, Jednotná rada dá pokyn vnútroštátnym orgánom pre riešenie krízových situácií, aby vykonali právomoc odpísať alebo konvertovať relevantné kapitálové nástroje podľa článku 21 bezprostredne pred uplatnením nástroja riešenia krízových situácií alebo spolu s ním.“

7 Článok 24 tohto nariadenia stanovuje:

„1. V rámci programu riešenia krízových situácií nástroj odpredaja obchodnej činnosti predstavuje prevod na kupujúceho, ktorý nie je preklenovacou inštitúciou, týchto položiek:

a) nástrojov vlastníctva emitovaných inštitúciou, ktorej krízová situácia sa rieši; alebo

b) všetkých alebo niektorých aktív, práv alebo pasív inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši.

2. Pokiaľ ide o nástroj odpredaja obchodnej činnosti, v programe riešenia krízových situácií sa určujú:

a) nástroje, aktíva, práva a záväzky, ktoré má previesť vnútroštátny orgán pre riešenie krízových situácií v súlade s článkom 38 ods. 1 a 7 až 11 smernice [2014/59];

b) komerčné podmienky s prihliadnutím na okolnosti a náklady a výdavky, ktoré vznikli v procese riešenia krízových situácií, na základe ktorých vnútroštátny orgán pre riešenie krízových situácií vykonáva prevod v súlade s článkom 38 ods. 2, 3 a 4 smernice [2014/59];

c) či právomoci vykonať prevod môže vnútroštátny orgán pre riešenie krízových situácií vykonať viac než raz v súlade s článkom 38 ods. 5 a 6 smernice [2014/59];

d) opatrenia na to, aby vnútroštátny orgán pre riešenie krízových situácií ponúkal na trhu daný subjekt alebo dané nástroje, aktíva, práva a záväzky v súlade s článkom 39 ods. 1 a 2 smernice [2014/59];

e) či plnenie požiadaviek na ponúkanie na trhu zo strany vnútroštátneho orgánu pre riešenie krízových situácií pravdepodobne naruší plnenie cieľov riešenia krízových situácií v súlade s odsekom 3 tohto článku.

3. Jednotná rada uplatňuje nástroj odpredaja obchodnej činnosti bez toho, aby boli splnené požiadavky na ponúkanie na trhu stanovené v odseku 2 písm. e), ak skonštatuje, že súlad s uvedenými požiadavkami by pravdepodobne narušil plnenie jedného alebo viacerých cieľov riešenia krízových situácií, a najmä, ak sú splnené tieto podmienky:

a) domnieva sa, že existuje podstatné ohrozenie finančnej stability spôsobené alebo zhoršené zlyhaním alebo pravdepodobným zlyhaním inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši; a

b) sa domnieva, že súlad s uvedenými požiadavkami by pravdepodobne narušil účinnosť nástroja odpredaja obchodnej činnosti pri riešení tejto hrozby alebo plnení cieľa riešenia krízových situácií uvedeného v článku 14 ods. 2 písm. b).“

Nariadenie č. 575/2013

8 Článok 4 ods. 1 bod 118 nariadenia č. 575/2013 stanovuje, že „vlastné zdroje“ „sú súčtom kapitálu Tier 1 a kapitálu Tier 2“.

9 Podľa článku 63 písm. n) tohto nariadenia v znení uplatniteľnom ku dňu prijatia rozhodnutia o riešení krízovej situácie:

„Kapitálové nástroje a podriadené úvery sa kvalifikujú ako nástroje Tier 2, ak sú splnené tieto podmienky:

…

n) ak nástroje nie sú priamo emitované inštitúciou, alebo prípadne ak podriadené úvery nezíska priamo inštitúcia, musia byť splnené obe tieto podmienky:
   i) nástroje sú emitované prípadne podriadené úvery sú získané prostredníctvom subjektu v rámci konsolidácie v súlade s prvou časťou hlavou II kapitolou 2;
   ii) výnosy sú okamžite k dispozícii inštitúcii bez obmedzenia vo forme, ktorá spĺňa podmienky stanovené v tomto odseku.“

Okolnosti predchádzajúce sporu

10 Skutočnosti, ktoré predchádzali sporu, sú nasledujúcim spôsobom opísané v bodoch 1 až 11 napadnutého uznesenia:

„1. Žalobkyňa, pani… Liañová Reigová, bola majiteľkou poukážky v nominálnej hodnote 50 000 eur vydanej BPE Financiaciones, SA, identifikovanej prostredníctvom [ISIN] XS 0550098569, pred prijatím programu… riešenia krízovej situácie voči [spoločnosti Banco Popular].

2. Dňa 7. júna 2017 [SRB] prijala rozhodnutie [o riešení krízovej situácie] na základe [nariadenia č. 806/2014].

3. Pred prijatím rozhodnutia o riešení krízovej situácie sa v súlade s článkom 20 nariadenia č. 806/2014 uskutočnilo ocenenie spoločnosti Banco Popular. Toto ocenenie obsahuje dve správy, ktoré sú pripojené k rozhodnutiu o riešení krízovej situácie. Prvú správu o ocenení (ďalej len „ocenenie 1“) z 5. júna 2017 vypracovala SRB na základe článku 20 ods. 5 písm. a) nariadenia č. 806/2014 a jej cieľom bolo poskytnúť údaje umožňujúce určiť, či boli splnené podmienky na začatie postupu riešenia krízových situácií, ako sú definované v článku 18 ods. 1 nariadenia č. 806/2014. Druhá správa o ocenení (ďalej len „ocenenie 2“) zo 6. júna 2017 bola vypracovaná nezávislým znalcom… podľa článku 20 ods. 10 nariadenia č. 806/2014. Cieľom ocenenia 2 bolo oceniť hodnotu aktív a pasív spoločnosti Banco Popular, poskytnúť odhad zaobchádzania s akcionármi a veriteľmi, ak by sa na Banco Popular vzťahovalo bežné konkurzné konanie, ako aj poskytnúť informácie umožňujúce prijať rozhodnutie týkajúce sa akcií a nástrojov vlastníctva, ktoré sa majú previesť, a umožňujúce SRB definovať obchodné podmienky na účely nástroja odpredaja obchodnej činnosti.

4. V článku 5 ods. 1 rozhodnutia o riešení krízovej situácie SRB rozhodla, že:

‚nástroj riešenia krízovej situácie uplatňovaný na Banco Popular spočíva v odpredaji obchodnej činnosti podľa článku 24 nariadenia č. 806/2014 prevodom akcií na nadobúdateľa. Odpísanie a konverzia kapitálových nástrojov sa uskutoční ihneď pred uplatnením nástroja odpredaja obchodnej činnosti‘.

5. Článok 6 rozhodnutia o riešení krízovej situácie sa týka odpísania kapitálových nástrojov a nástroja odpredaja obchodnej činnosti. V odseku 1 tohto článku SRB uviedla, o akých opatreniach rozhodla na základe svojej právomoci odpísania stanovenej v článku 21 nariadenia č. 806/2014.

6. V článku 6 ods. 1 rozhodnutia o riešení krízovej situácie tak SRB rozhodla:
   a) najprv odpísať nominálnu hodnotu základného imania spoločnosti Banco Popular vo výške 2 098 429 046 eur, čo bude viesť k zrušeniu 100 % akcií spoločnosti Banco Popular;
   b) následne konvertovať celú hlavnú sumu nástrojov dodatočného kapitálu Tier 1 emitovaných spoločnosťou Banco Popular a v obehu ku dňu rozhodnutia o riešení krízovej situácie nanovo emitované akcie spoločnosti Banco Popular, teda ‚nové akcie I';
   c) následne odpísať nominálnu hodnotu ‚nových akcií I' na nulu, čo bude viesť k zrušeniu 100 % týchto ‚nových akcií I';
   d) napokon konvertovať celú hlavnú sumu nástrojov kapitálu Tier 2 emitovaných spoločnosťou Banco Popular a v obehu ku dňu rozhodnutia o riešení krízovej situácie nanovo emitované akcie spoločnosti Banco Popular, teda ‚nové akcie II'. Dotknuté nástroje kapitálu Tier 2 sa konvertujú na ‚nové akcie II'.

7. Článok 6 ods. 3 rozhodnutia o riešení krízovej situácie stanovuje, že tieto opatrenia týkajúce sa odpísania a konverzie sú založené na ocenení 2, ktoré potvrdzujú výsledky transparentného a otvoreného procesu predaja uskutočneného španielskym orgánom pre riešenie krízových situácií Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria (FROB, Fond pre nútenú reštrukturalizáciu bánk).

8. V článku 6 ods. 5 rozhodnutia o riešení krízovej situácie SRB uviedla, že vykonáva právomoci, ktoré jej boli zverené článkom 24 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 806/2014 v súvislosti s nástrojom odpredaja obchodnej činnosti a stanovila, že ‚nové akcie II' sa prevedú na Banco Santander, SA, bez akýchkoľvek práv alebo privilégií tretej osoby výmenou za zaplatenie kúpnej ceny vo výške 1 eura. Spresňuje sa, že nadobúdateľ už súhlasil s prevodom.

9. Dňa 7. júna 2017 prijala Komisia… rozhodnutie (EÚ) 2017/1246, ktorým sa schvaľuje program riešenia krízových situácií [spoločnosti] Banco Popular [SA] (Ú. v. EÚ L 178, 2017, s. 15).

10. V ten istý deň FROB prijal opatrenia potrebné na vykonanie rozhodnutia o riešení krízovej situácie v súlade s článkom 29 nariadenia č. 806/2014. V tomto rámci FROB udelil svoj súhlas s prevodom nových akcií spoločnosti Banco Popular vyplývajúcich z konverzie nástrojov kapitálu Tier 2 na spoločnosť Banco Santander.

11. Dňa 28. septembra 2018 sa Banco Santander v nadväznosti na zlúčenie stala univerzálnou právnou nástupkyňou spoločnosti Banco Popular."

Žaloba na Všeobecnom súde a napadnuté uznesenie

11 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 17. augusta 2017 odvolateľka podala žalobu smerujúcu na jednej strane k zrušeniu článku 6 ods. 1 písm. d) rozhodnutia o riešení krízovej situácie v rozsahu, v akom toto ustanovenie stanovuje konverziu nástrojov kapitálu Tier 2 identifikovaných prostredníctvom ISIN XS 0550098569 na nové akcie spoločnosti Banco Popular, ako aj predbežného ocenenia vykonaného nezávislým znalcom a predbežného ocenenia vykonaného SRB, a na druhej strane k náhrade škody údajne spôsobenej touto konverziou v nadväznosti na požadované zrušenie.

12 V rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania upravených v článku 89 rokovacieho poriadku Všeobecný súd 14. februára 2018 vyzval SRB, aby predložila určité dokumenty. SRB tejto žiadosti vyhovela v stanovenej lehote.

13 Dňa 6. júla 2018 Všeobecný súd v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania upravených v článku 89 svojho rokovacieho poriadku položil účastníkom konania písomné otázky týkajúce sa najmä záujmu odvolateľky na konaní a jej aktívnej legitimácie. Účastníci konania na tieto otázky odpovedali v stanovenej lehote.

14 Dňa 17. mája 2019 Všeobecný súd v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania upravených v článku 89 jeho rokovacieho poriadku položil účastníkom konania písomné otázky týkajúce sa prípustnosti žaloby. Tieto otázky sa týkali najmä čiastočného zrušenia rozhodnutia o riešení krízovej situácie a oddeliteľnosti niektorých ustanovení tohto rozhodnutia. Účastníci konania na tieto otázky odpovedali v stanovenej lehote.

15 Napadnutým uznesením Všeobecný súd na základe článku 129 svojho rokovacieho poriadku rozhodol odôvodneným uznesením o prekážke konania z dôvodu verejného záujmu a zamietol žalobu ako zjavne neprípustnú bez toho, aby rozhodol o žalobných dôvodoch vznesených odvolateľkou.

16 V tejto súvislosti, pokiaľ ide po prvé o návrh na čiastočné zrušenie rozhodnutia o riešení krízovej situácie, Všeobecný súd pripomenul, že podľa judikatúry (rozsudok zo 16. júla 2015, Komisia/Rada, C-425/13, EU:C:2015:483, bod 94 a citovaná judikatúra) je čiastočné zrušenie aktu Európskej únie možné len vtedy, ak časti, ktorých zrušenie sa navrhuje, sú oddeliteľné od ostatných častí aktu. Všeobecný súd tiež uviedol, že táto podmienka oddeliteľnosti nie je splnená, ak by čiastočné zrušenie aktu spôsobilo zmenu jeho podstaty. V súvislosti s preskúmaním oddeliteľnosti sporných ustanovení je potrebné preskúmať rozsah pôsobnosti týchto ustanovení, aby bolo možné posúdiť, či ich zrušenie zmení ducha a podstatu rozhodnutia, ktorého zrušenie sa požaduje. Všeobecný súd napokon uviedol, že vzhľadom na to, že mu bol predložený návrh na čiastočné zrušenie rozhodnutia, bolo potrebné overiť, či je takéto čiastočné zrušenie možné. Ak by to tak totiž nebolo, žaloba by musela byť zamietnutá ako neprípustná, keďže, ak mal Všeobecný súd rozhodovať len o návrhu na čiastočné zrušenie, nemôže zrušiť akt ako celok, ibaže by rozhodol *ultra petita*.

17 V dôsledku toho na účely určenia, či ustanovenie rozhodnutia o riešení krízovej situácie, ktorého zrušenie sa navrhuje, teda ustanovenie upravujúce konverziu nástrojov kapitálu Tier 2 vo vlastníctve odvolateľky, je oddeliteľné od celého programu riešenia krízovej situácie spoločnosti Banco Popular, Všeobecný súd pripomenul, že cenné papiere vydané spoločnosťou BPE Financiaciones a vlastnené odvolateľkou sú nástrojmi kapitálu Tier 2 spoločnosti Banco Popular identifikovanými v článku 6 ods. 1 písm. d) rozhodnutia o riešení krízovej situácie spoločnosti Banco Popular, ktoré majú byť odpísané a konvertované na „nové akcie II“. V tejto súvislosti Všeobecný súd dodal, že podľa článku 6 rozhodnutia o riešení krízovej situácie uplatnený nástroj riešenia krízových situácií, teda odpredaj obchodnej činnosti, predpokladá v prípade spoločnosti Banco Popular predchádzajúcu konverziu všetkých nástrojov kapitálu Tier 2 identifikovaných v rozhodnutí o riešení krízovej situácie na „nové akcie II“. Všeobecný súd ďalej uviedol, že podľa článku 6 ods. 3 rozhodnutia o riešení krízovej situácie boli tieto opatrenia odpísania a konverzie založené na ocenení 2, ktoré potvrdzujú výsledky transparentného a otvoreného procesu predaja uskutočneného zo strany FROB. Keďže Banco Santander navrhla kúpiť akcie spoločnosti Banco Popular za cenu 1 euro, čo znamenalo najmä 100 % konverziu nástrojov kapitálu Tier 2 spoločnosti Banco Popular, konverzia všetkých týchto nástrojov bola nevyhnutným predpokladom na uskutočnenie predaja spoločnosti Banco Santander, ku ktorému by nedošlo za rovnakých podmienok, ak by niektoré nástroje kapitálu Tier 2 v obehu v čase prijatia rozhodnutia o riešení krízovej situácie neboli konvertované. Napokon Všeobecný súd zamietol ostatné tvrdenia uvedené odvolateľkou, pokiaľ ide o oddeliteľnosť rozhodnutia konvertovať nástroje kapitálu Tier 2 od rozhodnutia o riešení krízovej situácie.

18 Po druhé v súvislosti s návrhom na zrušenie ocenení 1 a 2 Všeobecný súd dospel k záveru, že vzhľadom na to, že návrh na čiastočné zrušenie rozhodnutia o riešení krízovej situácie bol zamietnutý ako neprípustný, tento návrh musí byť tiež vyhlásený za neprípustný.

19 Pokiaľ ide po tretie o návrh na náhradu škody, Všeobecný súd sa domnieval, že vzhľadom na to, že návrh na zrušenie bol zamietnutý ako neprípustný, tento návrh treba tiež zamietnuť bez toho, aby bola dotknutá možnosť odvolateľky podať neskôr prípadnú žalobu o náhradu škody.

Návrhy účastníkov konania

20 Svojím odvolaním pani Liañová Reigová navrhuje, aby Súdny dvor:

– vyhovel odvolaniu a zrušil napadnuté uznesenie, pokiaľ ide o zamietnutie žaloby podanej na Všeobecný súd z dôvodu neprípustnosti a uloženie povinnosti nahradiť trovy konania, ktoré sú uvedené v bodoch 1 a 3 výroku tohto uznesenia, a

– vydal právoplatné rozhodnutie vo veci predloženej Všeobecnému súdu a vyhovel v plnom rozsahu návrhom, ktoré uviedla v žalobe na prvom stupni, ak sa domnieva, že to súdne konanie umožňuje, a pokiaľ to tak nie je, vrátil vec Všeobecnému súdu, pričom o trovách konania sa rozhodne neskôr.

21 SRB navrhuje, aby Súdny dvor:

– zamietol odvolanie a

– uložil odvolateľke náhradu trov tohto konania a trov konania pred Všeobecným súdom.

O odvolaní

22 Na podporu svojho odvolania odvolateľka uvádza štyri odvolacie dôvody. Prvým odvolacím dôvodom rozdeleným na osem častí odvolateľka spochybňuje napadnuté uznesenie v rozsahu, v akom Všeobecný súd dospel k záveru, že ustanovenie, ktorého zrušenie sa navrhuje, nie je oddeliteľné od ostatných častí systému riešenia krízovej situácie bez toho, aby došlo k zmene podstaty tohto rozhodnutia. Druhým odvolacím dôvodom rozdeleným na tri časti odvolateľka spochybňuje napadnuté uznesenie v rozsahu, v akom Všeobecný súd dospel k záveru, že čiastočné zrušenie rozhodnutia o riešení krízovej situácie je v rozpore so zásadou rovnosti zaobchádzania medzi veriteľmi patriacimi do tej istej kategórie. Tretím odvolacím dôvodom odvolateľka spochybňuje neprípustnosť návrhu na zrušenie ocenení 1 a 2. Napokon štvrtým odvolacím dôvodom odvolateľka spochybňuje neprípustnosť návrhu na náhradu škody.

O prvej, tretej, štvrtej a šiestej až ôsmej časti prvého odvolacieho dôvodu

Tvrdenia účastníkov konania

23 Prvou, treťou, štvrtou a šiestou až ôsmou časťou prvého odvolacieho dôvodu, ktoré treba preskúmať spoločne, odvolateľka v prvom rade tvrdí, že napadnuté uznesenie, a najmä jeho body 30 a 35, 31 a 32, 40 a 42, nie sú dostatočne odôvodnené a že Všeobecný súd neodpovedal na niektoré z jej tvrdení.

24 Všeobecný súd tak opomenul identifikovať podstatu rozhodnutia o riešení krízovej situácie, neodôvodnil tvrdenie, podľa ktorého bola konverzia poukážok spoločnosti BPE Financiaciones na akcie spoločnosti Banco Popular dôležitá na prevod celého jej základného imania na Banco Santander, ani nevysvetlil dôvody, pre ktoré bola argumentácia odvolateľky „nelogická“. Všeobecný súd tiež opomenul uviesť objektívne kritérium, na ktorom založil neprípustnosť žaloby. Okrem toho Všeobecný súd neodôvodnil svoje posúdenie, podľa ktorého bolo na účely prevodu celého základného imania spoločnosti Banco Popular na Banco Santander potrebné konvertovať všetky nástroje kapitálu Tier 2

ako predpoklad vykonania nástroja riešenia krízových situácií spočívajúceho v odpredaji obchodnej činnosti. Napokon Všeobecný súd neodôvodnil zamietnutie viacerých tvrdení odvolateľky týkajúcich sa neplatnosti ocenenia 2, neexistencie významnej povahy hodnoty cenných papierov, ktoré vlastnila, vo vzťahu ku všetkým kapitálovým nástrojom spoločnosti Banco Popular, ktoré boli odpísané a konvertované, ako aj uplatnenia článku 21 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 806/2014.

25 SRB spochybňuje argumentáciu odvolateľky.

Posúdenie Súdneho dvora

26 V prvom rade treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry povinnosť odôvodnenia znamená, že Všeobecný súd musí jasne a nepochybne uviesť úvahy, ktorými sa riadil, aby to dotknutým osobám umožnilo zistiť dôvody prijatého rozhodnutia a Súdnemu dvoru vykonať jeho súdne preskúmanie (rozsudok zo 16. júla 2020, Inclusion Alliance for Europe/Komisia, C-378/16 P, EU:C:2020:575, bod 95 a citovaná judikatúra).

27 Taktiež podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora v oblasti odvolania môže byť odôvodnenie rozhodnutia Všeobecného súdu implicitné, ak umožní dotknutým osobám oboznámiť sa s dôvodmi, z ktorých Všeobecný súd vychádzal, a Súdnemu dvoru poskytne dostatok podkladov potrebných na uskutočnenie preskúmania v rámci odvolania (rozsudok zo 16. júla 2020, Nexans France a Nexans/Komisia, C-606/18 P, EU:C:2020:571, bod 101 a citovaná judikatúra). Povinnosť odôvodnenia teda neukladá Všeobecnému súdu povinnosť vypracovať také odôvodnenie, ktoré by vyčerpávajúcim spôsobom a jednotlivo rozoberalo všetky tvrdenia účastníkov sporu (rozsudok z 25. júna 2020, SATCEN/KF, C-14/19 P, EU:C:2020:492, bod 96 a citovaná judikatúra).

28 Napokon povinnosť odôvodnenia, ktorú má Všeobecný súd, treba odlíšiť od otázky dôvodnosti odôvodnenia, na ktorom je založené napadnuté uznesenie [pozri v tomto zmysle rozsudky z 18. júna 2015, Ipatau/Rada, C-535/14 P, EU:C:2015:407, bod 37, a z 30. apríla 2019, Taliansko/Rada (Kvóta na rybolov stredomorského mečiara veľkého), C-611/17, EU:C:2019:332, bod 48], takže skutočnosť, že Všeobecný súd dospel vo veci samej k inému záveru ako odvolateľka, nemôže sama osebe znamenať nedostatok odôvodnenia (rozsudok z 20. mája 2010, Gogos/Komisia, C-583/08 P, EU:C:2010:287, bod 35 a citovaná judikatúra).

29 Pokiaľ ide o prvú a tretiu časť prvého odvolacieho dôvodu, odvolateľka vytýka Všeobecnému súdu, že v bode 40 napadnutého uznesenia neidentifikoval podstatu rozhodnutia o riešení krízovej situácie, a teda nezohľadnil judikatúru, podľa ktorej na účely posúdenia prípustnosti návrhu na čiastočné zrušenie aktu Únie treba vzhľadom na objektívne kritérium určiť, či takéto zrušenie zmení podstatu dotknutého aktu.

30 V tejto súvislosti treba po prvé uviesť, že v bodoch 27 až 36 napadnutého uznesenia Všeobecný súd posúdil oddeliteľnosť článku 6 ods. 1 písm. d) rozhodnutia o riešení krízovej situácie, ktorého zrušenie požadovala odvolateľka.

31 Na tento účel Všeobecný súd analyzoval ustanovenia tohto rozhodnutia a z toho vyvodil, že jednak odpísanie a konverzia všetkých nástrojov dodatočného kapitálu Tier 1 a konverzia všetkých nástrojov kapitálu Tier 2 predstavujú predpoklad vykonania nástroja odpredaja obchodnej činnosti, a jednak konverzia všetkých nástrojov kapitálu Tier 2 spoločnosti Banco Popular bola nevyhnutným predpokladom uskutočnenia predaja spoločnosti Banco Santander.

32 Hoci to Všeobecný súd výslovne neuviedol, takéto skutočnosti ukazujú obsah a podstatu rozhodnutia o riešení krízovej situácie. Okrem toho táto analýza Všeobecného súdu preukazuje, že Všeobecný súd tým v súlade s judikatúrou (rozsudok zo 6. decembra 2012, Komisia/Verhuizingen Coppens, C-441/11 P, EU:C:2012:778, bod 38) posúdil na základe objektívneho kritéria, a to obsahu rozhodnutia

o riešení krízovej situácie, či časť tohto rozhodnutia, ktorej zrušenie sa navrhovalo, bola oddeliteľná od zvyšku uvedeného rozhodnutia a či by čiastočné zrušenie tohto rozhodnutia malo za následok zmenu jeho podstaty.

33 Po druhé treba uviesť, že bod 40 napadnutého uznesenia má za cieľ odpovedať na tvrdenie odvolateľky pripomenuté v bode 39 tohto uznesenia, a nie posúdiť *stricto sensu* oddeliteľnosť článku 6 ods. 1 písm. d) rozhodnutia o riešení krízovej situácie. Okrem toho na rozdiel od toho, čo tvrdí odvolateľka, Všeobecný súd v bode 40 uvedeného uznesenia jasne a jednoznačne uvádza dôvod, pre ktorý kvalifikuje jej tvrdenie ako „nelogické“. Z druhej vety tohto bodu, ktorá začína slovným spojením „v skutočnosti“, vyplýva, že toto tvrdenie je „nelogické“, pretože ak by cenné papiere, ktoré vlastnila odvolateľka, neboli konvertované na „nové akcie II“, nebolo by možné usúdiť, že celé základné imanie spoločnosti Banco Popular bolo prevedené na Banco Santander.

34 Z toho vyplýva, že prvá a tretia časť prvého odvolacieho dôvodu sa musia zamietnuť.

35 Pokiaľ ide o štvrtú časť prvého odvolacieho dôvodu, odvolateľka v bodoch 30 a 35 napadnutého uznesenia tvrdí, že napadnuté uznesenie je nedostatočne odôvodnené v súvislosti s potrebou konverzie všetkých nástrojov kapitálu Tier 2 ako nevyhnutného predpokladu na vykonanie nástroja riešenia krízových situácií spočívajúceho v odpredaji obchodnej činnosti.

36 V tejto súvislosti treba na úvod zdôrazniť, že Všeobecný súd sa v bode 30 napadnutého uznesenia obmedzil na identifikáciu podstaty rozhodnutia o riešení krízovej situácie pripomenutím obsahu článku 6 tohto rozhodnutia bez toho, aby vykonal akékoľvek posúdenie potreby konvertovať všetky nástroje kapitálu Tier 2 ako nevyhnutného predpokladu na vykonanie nástroja riešenia krízových situácií.

37 Pokiaľ ide o bod 35 napadnutého uznesenia, Všeobecný súd v ňom uvádza, že z dôvodov, ktoré vymenoval, bola konverzia všetkých nástrojov kapitálu Tier 2 spoločnosti Banco Popular predpokladom nevyhnutným na uskutočnenie predaja spoločnosti Banco Santander, že k tomuto predaju nemohlo dôjsť za rovnakých podmienok, ak by niektoré nástroje kapitálu Tier 2 neboli konvertované v čase prijatia rozhodnutia o riešení krízovej situácie, a že zrušenie konverzie niektorých z týchto nástrojov by viedlo k zmene podstaty rozhodnutia o riešení krízovej situácie.

38 Tento bod preto nemožno vykladať oddelene od bodov 28 až 34 napadnutého uznesenia, ktoré mu predchádzajú a v ktorých Všeobecný súd v súlade s požiadavkami pripomenutými v bode 26 tohto rozsudku uviedol dôvody, ktoré ho viedli k záveru, že konverzia všetkých nástrojov kapitálu Tier 2 bola nevyhnutným predpokladom na vykonanie nástroja riešenia krízových situácií.

39 Z toho vyplýva, že na rozdiel od toho, čo tvrdí odvolateľka, posúdenie Všeobecného súdu uvedené v bode 35 napadnutého uznesenia je dostatočne odôvodnené.

40 Odvolateľka tiež tvrdí, že Všeobecný súd sa v bode 35 napadnutého uznesenia dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keďže vzhľadom na rôzne tvrdenia, ktoré uviedla, bolo dôvodné dospieť k záveru, že ak by poukážky spoločnosti BPE Financiaciones neboli konvertované na akcie spoločnosti Banco Popular, Banco Santander by sa ani nevzdala svojej ponuky na nadobudnutie činností spoločnosti Banco Popular, ani neznížila ponúknutú kúpnu cenu, takže konverzia poukážok spoločnosti BPE Financiaciones na akcie spoločnosti Banco Popular nebola spojená so zmenou podmienok predaja akcií spoločnosti Banco Popular spoločnosti Banco Santander a požadované zrušenie nemalo žiaden vplyv na podstatu rozhodnutia o riešení krízovej situácie.

41 V tejto súvislosti treba uviesť, že odvolateľka sa odvoláva na uvedené tvrdenia týkajúce sa zákonnosti ustanovenia rozhodnutia o riešení krízovej situácie. Otázku zákonnosti tohto rozhodnutia treba odlišovať od otázky prípustnosti návrhu na čiastočné zrušenie uvedeného rozhodnutia, takže v rámci posúdenia prípustnosti žaloby o neplatnosť podanej proti tomuto rozhodnutiu Všeobecný súd nie je povinný posúdiť a odpovedať na tvrdenia uvedené proti jeho zákonnosti.

42 Odvolateľka preto nemôže Všeobecnému súdu vytýkať, že sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia a porušenia povinnosti odôvodnenia, keď opomenul posúdiť tvrdenia týkajúce sa zákonnosti rozhodnutia o riešení krízovej situácie.

43 Štvrtú časť prvého odvolacieho dôvodu treba preto zamietnuť.

44 Pokiaľ ide o šiestu a ôsmu časť prvého odvolacieho dôvodu, odvolateľka tvrdí, že Všeobecný súd v bodoch 31 a 32 napadnutého uznesenia nezohľadnil jej tvrdenia týkajúce sa ocenenia 2 a že nezohľadnil ani jej tvrdenie týkajúce sa uplatnenia článku 21 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 806/2014, pokiaľ ide o dodržanie podmienky oddeliteľnosti.

45 Po prvé treba pripomenúť, že v bodoch 31 a 32 napadnutého uznesenia sa Všeobecný súd obmedzil na uvedenie ustanovení rozhodnutia o riešení krízovej situácie, a najmä jeho článku 6 ods. 4.

46 Hoci sa Všeobecný súd v tejto súvislosti zmienil o ocenení 2, treba konštatovať, že odvolateľka mu vytýka, že pri posudzovaní prípustnosti jej návrhu na čiastočné zrušenie rozhodnutia o riešení krízovej situácie nezohľadnil niektoré tvrdenia uvedené v replike proti zákonnosti tohto rozhodnutia.

47 Ako však vyplýva z bodu 41 tohto rozsudku, v rámci posúdenia prípustnosti žaloby o neplatnosť podanej proti aktu Únie treba otázku zákonnosti tohto aktu odlíšiť od otázky prípustnosti návrhu na čiastočné zrušenie uvedeného rozhodnutia.

48 Po druhé treba uviesť, že v odpovedi na otázku 2 položenú v rámci opatrenia na zabezpečenie priebehu konania zo 17. mája 2019 odvolateľka uviedla, že ako tvrdila v bode 37 repliky, aj keď sa poukážky emitované spoločnosťou BPE Financiaciones považovali za relevantný kapitálový nástroj a aj keď sa opatrenie na riešenie krízových situácií mohlo uplatniť na kapitálové nástroje vydané dcérskou spoločnosťou, na ktorú sa nevzťahuje nariadenie č. 806/2014, toto nariadenia vo svojom článku 21 ods. 1 písm. c) na účely odpísania a konverzie poukážok vyžaduje, že skupina nebude životaschopná, ak sa nevykoná právomoc odpísať alebo konvertovať kapitálové nástroje emitované dcérskou spoločnosťou.

49 Je pravda, že Všeobecný súd v napadnutom uznesení nezaujal výslovné stanovisko k tomuto tvrdeniu odvolateľky.

50 Treba však uviesť, že Všeobecný súd v bode 42 napadnutého uznesenia jasne a jednoznačne uviedol dôvody, pre ktoré bolo potrebné zamietnuť tvrdenie, podľa ktorého neexistencia konverzie cenných papierov, ktoré mala odvolateľka, nebránila prevodu všetkých akcií na Banco Santander za rovnakých podmienok.

51 Okrem toho Všeobecný súd v bodoch 43 až 51 napadnutého uznesenia z právneho hľadiska dostatočne uviedol dôvody, pre ktoré dodržanie zásady rovnosti medzi všetkými veriteľmi rovnakej kategórie a článok 21 nariadenia č. 806/2014 nebránili tomu, aby sa rozhodnutie o riešení krízovej situácie týkalo takých kapitálových nástrojov, aké vlastnila odvolateľka, teda nástrojov kapitálu Tier 2 spoločnosti Banco Popular emitovaných dcérskou spoločnosťou, ktorú v celom rozsahu vlastnila.

52 Z toho vyplýva, že v súlade s judikatúrou pripomenutou v bode 27 tohto rozsudku Všeobecný súd implicitne konštatoval, že tvrdenie odvolateľky týkajúce sa uplatnenia článku 21 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 806/2014 neumožňuje preukázať, že článok 6 ods. 1 písm. d) rozhodnutia o riešení krízovej situácie, ktorého zrušenie navrhovala odvolateľka, je oddeliteľný od tohto rozhodnutia.

53 Navyše treba ešte uviesť, že toto tvrdenie odvolateľky, podľa ktorého podmienky stanovené týmto nariadením na odpísanie a konverziu predmetných kapitálových nástrojov neboli splnené, sa týkalo zákonnosti článku 6 ods. 1 písm. d) rozhodnutia o riešení krízovej situácie, a nie otázky oddeliteľnosti tohto ustanovenia. V dôsledku toho nemožno Všeobecnému súdu vytýkať, že naň výslovne neodpovedal.

54 Šiestu a ôsmu časť prvého odvolacieho dôvodu je preto potrebné zamietnuť.

55 Pokiaľ ide o siedmu časť prvého odvolacieho dôvodu, odvolateľka tvrdí, že bod 42 napadnutého uznesenia vychádza z nesprávneho právneho posúdenia z dôvodu nedostatočného odôvodnenia. Všeobecný súd neodôvodnil zamietnutie tvrdenia odvolateľky uvedeného v bode 41 napadnutého uznesenia ani potrebu konvertovať všetky kapitálové nástroje pred vykonaním nástroja odpredaja obchodnej činnosti prostredníctvom prevodu celého základného imania spoločnosti Banco Popular na Banco Santander.

56 V tejto súvislosti na jednej strane v rozsahu, v akom odvolateľka tvrdí, že bod 42 napadnutého uznesenia je poznačený rovnakým nedostatkom odôvodnenia ako bod 30 tohto uznesenia, stačí pripomenúť, ako uviedol Súdny dvor v bode 36 tohto rozsudku, že Všeobecný súd sa v bode 30 uvedeného uznesenia obmedzil na identifikáciu podstaty rozhodnutia o riešení krízovej situácie pripomenutím obsahu článku 6 rozhodnutia o riešení krízovej situácie.

57 Na druhej strane treba uviesť, že v bode 42 napadnutého uznesenia Všeobecný súd zamietol tvrdenie odvolateľky, keď uviedol, že skutočnosť, že akcie, ktoré vlastnila, predstavovali len nízku sumu, bola irelevantná, keďže výkon právomoci odpísania a konverzie pred prevodom sa musel týkať všetkých kapitálových nástrojov spoločnosti Banco Popular.

58 Z toho vyplýva, že Všeobecný súd odôvodnil zamietnutie tvrdenia odvolateľky. Odvolateľka okrem toho nemôže tvrdiť, že Všeobecný súd neodôvodnil potrebu konvertovať všetky kapitálové nástroje pred vykonaním nástroja odpredaja obchodnej činnosti prostredníctvom prevodu celého základného imania spoločnosti Banco Popular na Banco Santander, keďže takéto odôvodnenie je výslovne uvedené v bodoch 28 až 35 napadnutého uznesenia.

59 Siedma časť prvého odvolacieho dôvodu sa preto musí zamietnuť.

60 Vzhľadom na všetky úvahy uvedené vyššie treba prvú, tretiu, štvrtú a šiestu až ôsmu časť prvého odvolacieho dôvodu zamietnuť ako nedôvodné.

O druhej časti prvého odvolacieho dôvodu a o druhom odvolacom dôvode

Tvrdenia účastníkov konania

61 Druhou časťou prvého odvolacieho dôvodu a druhým odvolacím dôvodom odvolateľka tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že článok 6 ods. 1 písm. d) rozhodnutia o riešení krízovej situácie nie je oddeliteľný od tohto rozhodnutia.

62 Bod 40 napadnutého uznesenia je nesprávny, pretože Všeobecný súd nezohľadnil údaje týkajúce sa hodnoty nástrojov kapitálu Tier 2 uvedených v článku 6 ods. 1 písm. d) rozhodnutia o riešení krízovej situácie, ktoré boli konvertované na akcie spoločnosti Banco Popular. Okrem toho sa odvolateľka neobmedzila na konštatovanie, že BPE Financiaciones nemôže podliehať riešeniu krízovej situácie, a nikdy netvrdila, že tento subjekt bol predmetom programu riešenia krízových situácií, ale tvrdila, že nariadenie č. 806/2014, a najmä jeho článok 21 týkajúci sa výkonu právomoci konverzie a odpísania kapitálových nástrojov sa na ňu neuplatňuje. Všeobecný súd sa tiež v bodoch 45 a 46 napadnutého uznesenia dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď na poukážky emitované spoločnosťou BPE Financiaciones uplatnil všeobecnú zásadu riešenia krízových situácií stanovenú v článku 15 ods. 1 písm. f) nariadenia č. 806/2014, hoci tento subjekt nepatrí do pôsobnosti tohto nariadenia a táto zásada sa naň neuplatňuje. Napokon sa Všeobecný súd v bodoch 44 až 46 a 51 napadnutého uznesenia dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď vo vzťahu k poukážkam emitovaným spoločnosťou BPE Financiaciones nesprávne uplatnil zásadu rovnakého zaobchádzania.

63 SRB popiera argumentáciu odvolateľky.

Posúdenie Súdneho dvora

64 Na úvod treba zdôrazniť, že rozhodnutie o riešení krízovej situácie obsahuje dve časti. Na jednej strane SRB v článkoch 1 až 4 tohto rozhodnutia, ktoré tvoria jeho „hlavu I“, uviedla dôvody, pre ktoré mala byť Banco Popular predmetom riešenia krízovej situácie. Na druhej strane SRB v článkoch 5 až 7 uvedeného rozhodnutia, ktoré tvoria jeho „hlavu II“, uviedla nástroj tohto riešenia krízovej situácie. Konkrétne článok 5 rozhodnutia o riešení krízovej situácie výslovne uvádza nástroj riešenia krízových situácií, ktorý bol použitý, teda v prejednávanej veci nástroj odpredaja obchodnej činnosti, a článok 6 tohto rozhodnutia spresňuje, že pred prevodom SRB využíva svoju právomoc odpísania a konverzie kapitálových nástrojov spoločnosti Banco Popular.

65 Pokiaľ ide o článok 6 ods. 1 písm. d) rozhodnutia o riešení krízovej situácie, ktorého zrušenie odvolateľka žiadala, SRB v ňom uviedla, že všetky nástroje kapitálu Tier 2 spoločnosti Banco Popular mali byť odpísané a konvertované na „nové akcie II“ a zostavila zoznam týchto nástrojov zahŕňajúcich nástroje kapitálu Tier 2 emitované spoločnosťou BPE Financiaciones a identifikované prostredníctvom ISIN XS 0550098569.

66 Z toho vyplýva, že žaloba podaná na Všeobecný súd smerovala k zrušeniu individuálnej položky zoznamu relevantných kapitálových nástrojov uvedených v článku 6 ods. 1 písm. d) rozhodnutia o riešení krízovej situácie.

67 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora čiastočné zrušenie aktu Únie je možné len vtedy, ak časti, ktorých zrušenie sa navrhuje, sú oddeliteľné od ostatných častí aktu. Súdny dvor opakovane konštatoval, že táto podmienka oddeliteľnosti nie je splnená, ak by čiastočné zrušenie aktu spôsobilo zmenu jeho podstaty (rozsudok z 9. novembra 2017, SolarWorld/Rada, C-204/16 P, EU:C:2017:838, bod 36 a citovaná judikatúra).

68 Overovanie oddeliteľnosti častí určitého aktu Únie si vyžaduje preskúmanie pôsobnosti týchto častí, aby bolo možné posúdiť, či by ich zrušenie zmenilo účel a podstatu tohto aktu (rozsudok z 9. novembra 2017, SolarWorld/Rada, C-204/16 P, EU:C:2017:838, bod 37 a citovaná judikatúra).

69 V prejednávanej veci tieto podmienky nie sú splnené.

70 Časti rozhodnutia o riešení krízovej situácie týkajúce sa odpísania a konverzie kapitálových nástrojov totiž nemožno oddeliť od ostatných častí tohto rozhodnutia, a najmä od voľby použiť nástroj riešenia krízových situácií spočívajúci v odpredaji obchodnej činnosti.

71 Podstata rozhodnutia o riešení krízovej situácie, o aké ide v prejednávanej veci, zahŕňa nielen voľbu nástroja riešenia krízových situácií, ale aj možnosť spojiť ho s výkonom právomoci odpísania a konverzie kapitálových nástrojov, ako aj spôsoby ich vykonania.

72 Preto, ako Súdny dvor uviedol v bodoch 31 a 32 tohto rozsudku, Všeobecný súd sa nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď dospel k záveru, že článok 6 ods. 1 písm. d) rozhodnutia o riešení krízovej situácie je neoddeliteľne spojený so samotnou podstatou rozhodnutia o riešení krízovej situácie a že čiastočné zrušenie tohto rozhodnutia by narušilo podstatu uvedeného rozhodnutia, ktoré predpokladá, že všetky nástroje kapitálu Tier 2 spoločnosti Banco Popular budú odpísané a následne konvertované na „nové akcie II“.

73 Po prvé z ustanovení článku 15 ods. 1 písm. b), článku 17, článku 21 ods. 10 písm. c) a článku 22 ods. 1 nariadenia č. 806/2014 vyplýva, že ak je subjekt predmetom opatrenia na riešenie krízovej situácie, odpísanie hodnoty kapitálových nástrojov závisí od úrovne strát tohto subjektu. Preto je úplné odpísanie nástrojov kapitálu Tier 2 nevyhnutné, ak straty dosiahnu túto úroveň prednosti pohľadávok.

74 Po druhé nástroj riešenia krízových situácií zvolený v prejednávanej veci, teda odpredaj obchodnej činnosti, predpokladá stretnutie ponuky a dopytu, takže spochybnenie odpísania a konverzie nástroja kapitálu Tier 2, akým je nástroj uvedený v návrhu odvolateľky na zrušenie, nevyhnutne negatívne ovplyvňuje cenu ponúknutú spoločnosťou Banco Santander, a teda prevod činností na tento subjekt a uplatnenie nástroja riešenia krízových situácií.

75 Toto posúdenie nie je spochybnené tvrdením odvolateľky, podľa ktorého sa Všeobecný súd v bode 40 napadnutého uznesenia dopustil nesprávneho posúdenia, keď nezohľadnil údaje týkajúce sa hodnoty nástrojov kapitálu Tier 2 uvedených v článku 6 ods. 1 písm. d) rozhodnutia o riešení krízovej situácie, ktoré boli konvertované na akcie spoločnosti Banco Popular.

76 Na jednej strane totiž vymedzenie nástrojov kapitálu Tier 2, ktoré majú byť predmetom odpísania alebo konverzie pred vykonaním nástroja riešenia krízových situácií, je v súlade s článkom 15 ods. 1 písm. b), článkom 17 a článkom 21 ods. 10 písm. c) nariadenia č. 806/2014 určené úrovňou strát subjektu, ako aj pravidlami týkajúcimi sa prednosti pohľadávok.

77 Na druhej strane na rozdiel od toho, čo tvrdí odvolateľka, bez ohľadu na výšku každého z týchto kapitálových nástrojov nemožno dospieť k záveru, že všetky nástroje uvedené v článku 6 ods. 1 písm. d) rozhodnutia o riešení krízovej situácie boli konvertované, ak by jeden z týchto nástrojov, hoci predstavuje len nepodstatnú časť týchto nástrojov, nebol odpísaný. Ako správne zdôraznil Všeobecný súd, v takom prípade by totiž nebolo možné usudzovať, že celé základné imanie spoločnosti Banco Popular bolo prevedené na Banco Santander.

78 Treba tiež zamietnuť tvrdenie odvolateľky, podľa ktorého sa Všeobecný súd v bodoch 48 a 51 napadnutého uznesenia dopustil nesprávneho posúdenia jej tvrdení, pretože sa neobmedzila na tvrdenie, že BPE Financiaciones nemôže podliehať riešeniu krízovej situácie, a nikdy netvrdila, že tento subjekt bol predmetom programu riešenia krízových situácií, ale tvrdila, že uvedený subjekt nebol z dôvodu svojej činnosti uvedený medzi inštitúciami uvedenými v článku 1 ods. 1 smernice 2014/59 a článku 2 nariadenia č. 806/2014, na ktoré sa uplatňujú tieto opatrenia, a predovšetkým článok 21 uvedeného nariadenia.

79 V tejto súvislosti treba uviesť, že v odpovedi na prvú otázku písm. b) opatrenia Všeobecného súdu na zabezpečenie priebehu konania zo 17. mája 2019 odvolateľka uviedla, že existoval podstatný objektívny rozdiel medzi poukážkami spoločnosti BPE Financiaciones a ostatnými nástrojmi kapitálu Tier 2 konvertovanými na akcie spoločnosti Banco Popular podľa článku 6 ods. 1 písm. d) rozhodnutia o riešení krízovej situácie. Odvolateľka predovšetkým uviedla, že tieto poukážky sú jediným nástrojom

kapitálu Tier 2 konvertovaným na akcie spoločnosti Banco Popular, ktoré boli emitované subjektom, konkrétne spoločnosťou BPE Financiaciones, ktorý nemôže byť predmetom rozhodnutia o riešení krízovej situácie.

80 Všeobecný súd sa teda nedopustil nesprávneho posúdenia tvrdení odvolateľky tým, že v bode 48 napadnutého uznesenia uviedol, že odvolateľka tvrdila, že nekonvertovanie cenných papierov emitovaných spoločnosťou BPE Financiaciones, ktoré vlastnila, bolo zlučiteľné so zásadou rovnosti zaobchádzania s veriteľmi patriacimi do tej istej kategórie a že sa odvolávala na objektívny rozdiel medzi cennými papiermi, ktoré vlastnila, a ostatnými nástrojmi kapitálu Tier 2, ktoré boli konvertované, vyplývajúci zo skutočnosti, že cenné papiere, ktoré vlastnila, neboli emitované spoločnosťou Banco Popular, ale spoločnosťou BPE Financiaciones, a že tento emitent nespĺňa podmienky na to, aby sa naň mohlo uplatniť riešenie krízovej situácie.

81 Pokiaľ ide o bod 51 napadnutého uznesenia, Všeobecný súd v ňom uviedol, že tvrdenie odvolateľky, podľa ktorého nekonvertovanie cenných papierov emitovaných spoločnosťou BPE Financiaciones, ktoré vlastnila, je zlučiteľné s dodržiavaním zásady rovnosti zaobchádzania medzi veriteľmi patriacimi do tej istej kategórie, vychádza z nejasnosti. Všeobecný súd najmä uviedol, že vzhľadom na to, že právomoc konverzie a odpísania stanovená v článku 21 nariadenia č. 806/2014 sa vykonáva vo vzťahu ku kapitálovým nástrojom subjektu, na ktorý sa vzťahuje riešenie krízovej situácie, teda v prejednávanej veci na Banco Popular, skutočnosť, že tieto nástroje boli emitované dcérskou spoločnosťou v úplnom vlastníctve spoločnosti Banco Popular, neznamená, že subjekt, ktorý emitoval nástroje, bol predmetom programu riešenia krízových situácií a nepreukazuje ani rozdielnosť situácie v porovnaní s inými nástrojmi kapitálu Tier 2 spoločnosti Banco Popular. Všeobecný súd sa teda týmto nedopustil nesprávneho posúdenia tvrdení odvolateľky.

82 Tvrdenie odvolateľky, podľa ktorého sa Všeobecný súd v bodoch 45 a 46 napadnutého uznesenia dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že na poukážky, ktoré emitovala BPE Financiaciones, teda subjekt, ktorý nepatrí do pôsobnosti nariadenia č. 806/2014, uplatnil všeobecnú zásadu riešenia krízových situácií stanovenú v článku 15 ods. 1 písm. f) tohto nariadenia, treba tiež zamietnuť.

83 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že Všeobecný súd v bodoch 45 a 46 napadnutého uznesenia konštatoval, že všeobecná zásada upravujúca riešenie krízových situácií zakotvená v článku 15 ods. 1 písm. f) nariadenia č. 806/2014, podľa ktorej sa s veriteľmi rovnakej kategórie zaobchádza rovnako, by bola spochybnená, ak by bolo možné zrušiť rozhodnutie o riešení krízovej situácie v rozsahu, v akom stanovuje konverziu niektorých nástrojov kapitálu Tier 2. Všeobecný súd z toho vyvodil záver, že táto zásada bráni aj zrušeniu konverzie niektorých nástrojov kapitálu Tier 2.

84 Takéto posúdenie nepredstavuje nesprávne právne posúdenie.

85 Článok 3 ods. 1 bod 47 nariadenia č. 806/2014 totiž stanovuje, že na účely tohto nariadenia sa pod pojmom „nástroje kapitálu Tier 2“ rozumejú kapitálové nástroje alebo podriadené úvery, ktoré spĺňajú podmienky stanovené v článku 63 nariadenia č. 575/2013. Podľa tohto ustanovenia nástroje, ktoré nie sú priamo emitované inštitúciou alebo ak podriadené úvery nezíska priamo inštitúcia, môžu byť za predpokladu splnenia určitých podmienok kvalifikované ako nástroje kapitálu Tier 2.

86 Z toho vyplýva, že právomoc konverzie a odpísania stanovená v článku 21 nariadenia č. 806/2014 nezávisí od subjektu, ktorý emitoval poukážky, ale od vlastností týchto poukážok.

87 Keďže odvolateľka nespochybnila ani pred Všeobecným súdom, ani pred Súdnym dvorom, že cenné papiere, ktoré emitovala BPE Financiaciones, predstavujú nástroje kapitálu Tier 2 spoločnosti Banco Popular a nevzniesla nijakú výhradu voči bodu 28 napadnutého uznesenia, nespochybňuje, že tieto cenné papiere predstavujú kapitálový nástroj inštitúcie, ktorá je predmetom riešenia krízovej situácie.

88 V dôsledku toho Všeobecný súd správne uviedol, že na jednej strane uplatniteľný právny rámec umožňuje považovať cenné papiere emitované spoločnosťou BPE Financiaciones za nástroje kapitálu Tier 2, a na druhej strane, že na takéto nástroje možno uplatniť odpísanie a konverziu podľa článku 21 nariadenia č. 806/2014 a zásadu rovnosti medzi všetkými veriteľmi tej istej kategórie zakotvenú v článku 15 ods. 1 písm. f) nariadenia č. 806/2014.

89 Napokon treba zamietnuť tvrdenie odvolateľky, podľa ktorého sa Všeobecný súd dopustil nesprávneho právneho posúdenia a nesprávneho odôvodnenia v bodoch 44 až 46 a 51 napadnutého uznesenia tým, že nesprávne uplatnil zásadu rovnosti zaobchádzania na poukážky, ktoré emitovala BPE Financiaciones.

90 Treba totiž pripomenúť, že Všeobecný súd v bodoch 44 až 46 napadnutého uznesenia usúdil, že držitelia nástrojov kapitálu Tier 2 inštitúcie sú kategóriou veriteľov, s ktorými sa musí zaobchádzať rovnakým spôsobom v rámci výkonu právomoci odpísania a konverzie kapitálových nástrojov zo strany SRB. Z toho vyvodil, že táto všeobecná zásada rovnosti v oblasti riešenia krízových situácií by bola spochybnená, ak by bolo možné zrušiť rozhodnutie o riešení krízovej situácie len v rozsahu, v akom stanovuje konverziu určitých nástrojov kapitálu Tier 2, a v dôsledku toho dodržiavanie zásady rovnosti medzi všetkými veriteľmi rovnakej kategórie tiež bráni zrušeniu konverzie len niektorých nástrojov kapitálu Tier 2.

91 V bode 51 tohto uznesenia Všeobecný súd zakončil svoje posúdenie tohto tvrdenia odvolateľky tým, že toto tvrdenie vyplýva z nejasnosti. Zdôraznil, že právomoci konverzie a odpísania stanovené v článku 21 nariadenia č. 806/2014 boli vykonávané v súvislosti s kapitálovými nástrojmi subjektu, ktorý bol predmetom riešenia krízových situácií, teda v prejednávanej veci spoločnosti Banco Popular. Dodal, že skutočnosť, že tieto nástroje boli emitované dcérskou spoločnosťou vlastnenou v celom rozsahu spoločnosťou Banco Popular, neznamená, že subjekt, ktorý emitoval nástroje, je predmetom režimu riešenia krízových situácií a nepreukazuje rozdielnosť situácie v porovnaní s ostatnými nástrojmi kapitálu Tier 2 spoločnosti Banco Popular.

92 V rozsahu, v akom odvolateľka vytýka Všeobecnému súdu, že neodpovedal na niektoré z jej tvrdení, treba pripomenúť, že v súlade s bodmi 26 až 28 a 41 tohto rozsudku Všeobecný súd nie je povinný odpovedať na všetky tvrdenia, ktoré mu boli predložené, a najmä na tie, ktoré sa týkajú zákonnosti ustanovenia, ktorého zrušenie sa navrhuje. Keďže analýza oddeliteľnosti ustanovenia sa vykonáva v štádiu posúdenia prípustnosti žaloby, posúdenie a prípadne odpovedanie na uvedené tvrdenia týkajúce sa zákonnosti predmetného aktu sú predčasné.

93 Okrem toho odvolateľka len uvádza takéto tvrdenia a uplatňuje, že vzhľadom na to, že článok 6 ods. 1 písm. d) rozhodnutia o riešení krízovej situácie je nezákonný, toto ustanovenie je oddeliteľné od zvyšku tohto rozhodnutia, pričom konkrétne nepreukázala rozdiely medzi držiteľmi poukážok emitovaných spoločnosťou BPE Financiaciones a držiteľmi iných nástrojov kapitálu Tier 2 uvedených v tomto ustanovení, ktoré odôvodňujú odlišné zaobchádzanie s týmito nástrojmi Tier 2 a čiastočné zrušenie rozhodnutia o riešení krízovej situácie.

94 Vzhľadom na všetky úvahy uvedené vyššie treba druhú časť prvého odvolacieho dôvodu a druhý odvolací dôvod zamietnuť ako nedôvodné.

O piatej časti prvého odvolacieho dôvodu

Tvrdenia účastníkov konania

95 Piatou časťou prvého odvolacieho dôvodu odvolateľka tvrdí, že Všeobecný súd sa tým, že v bodoch 33 a 34 napadnutého uznesenia vychádzal zo záväznej ponuky predloženej spoločnosťou Banco Santander 7. júna 2017, hoci tento dokument nebol založený do spisu vo veci, dopustil nesprávneho právneho

posúdenia a porušil právo na obranu. Všeobecnému súdu tiež vytýka, že neprijal opatrenie na zabezpečenie priebehu konania s cieľom odstrániť tento nedostatok spisu. Napokon tvrdí, že v tomto kontexte a vzhľadom na význam, ktorý Všeobecný súd tejto ponuke priznal, by jej vedomosť o nej umožnila preukázať, ako to vyplýva z poznámky pod čiarou 37 dupliky, ktorú SRB predložila Všeobecnému súdu, že Banco Santander v uvedenej ponuke neuviedla nijakú podmienku alebo požiadavku týkajúcu sa nástrojov kapitálu Tier 2, ktoré sa majú konvertovať.

96 SRB popiera argumentáciu odvolateľky.

Posúdenie Súdneho dvora

97 Po prvé v rozsahu, v akom odvolateľka tvrdí, že Banco Santander neuviedla nijakú podmienku alebo požiadavku týkajúcu sa nástrojov kapitálu Tier 2, ktoré sa majú konvertovať, a že Všeobecný súd skreslil ponuku predloženú spoločnosťou Banco Santander 7. júna 2017, takáto argumentácia sa musí zamietnuť. Ako totiž zdôrazňuje samotná odvolateľka, Všeobecný súd nemal prístup k tomuto dokumentu.

98 Po druhé z ustálenej judikatúry vyplýva, že Všeobecný súd sám rozhoduje o prípadnej potrebe doplniť informácie, ktorými disponuje vo veciach, ktoré sú mu predložené (rozsudok z 24. septembra 2009, Erste Group Bank a i./Komisia, C-125/07 P, C-133/07 P, C-135/07 P a C-137/07 P, EU:C:2009:576, bod 319 a citovaná judikatúra). V dôsledku toho odvolateľka nemôže vytýkať Všeobecnému súdu, že nepožiadal SRB o predloženie tejto ponuky.

99 Po tretie treba konštatovať, že na jednej strane Všeobecný súd nepriamo vychádzal zo záväznej ponuky spoločnosti Banco Santander, a na druhej strane jeho posúdenia sa zakladajú na iných dokumentoch založených do spisu.

100 Hoci totiž Všeobecný súd v bodoch 33 a 34 napadnutého uznesenia skutočne spomenul záväznú ponuku spoločnosti Banco Santander, neodkázal na obsah tejto ponuky, ale odkázal na skutočnosti uvedené v rozhodnutí o riešení krízovej situácie týkajúce sa uvedenej ponuky, ako aj na skutočnosti predložené SRB.

101 Okrem toho zo sprievodného listu FROB zo 6. júna 2017 zmieneného v rozhodnutí o riešení krízovej situácie, ako aj v bodoch 33 a 34 napadnutého uznesenia, ktorý odvolateľka založila do spisu a ktorý sa nachádza na internetovej stránke SRB, vyplýva, že ponuka spoločnosti Banco Santander musí nevyhnutne rešpektovať údaje uvedené v tomto sprievodnom liste. V uvedenom liste sa však uvádzalo, že všetky nástroje kapitálu Tier 2 vymenované v jeho prílohe 2, vrátane nástrojov, ktoré vlastní odvolateľka, musia byť konvertované na akcie a následne prevedené na Banco Santander.

102 Preto okolnosť, že ponuka spoločnosti Banco Santander nebola vložená do spisu, nepredstavuje porušenie práva odvolateľky na obranu.

103 Z toho vyplýva, že piatu časť prvého odvolacieho dôvodu treba zamietnuť ako nedôvodnú.

O treťom a piatom odvolacom dôvode

Tvrdenia účastníkov konania

104 Tretím a piatym odvolacím dôvodom odvolateľka spochybňuje neprípustnosť návrhu na zrušenie ocenenia 1 a 2, ako aj návrhu na náhradu škody. Tvrdí, že tieto dva prípady neprípustnosti sú v bodoch 55 a 66 napadnutého uznesenia odôvodnené len neprípustnosťou návrhu na čiastočné

zrušenie rozhodnutia o riešení krízovej situácie. V dôsledku toho, ak by zamietnutie návrhu na čiastočné zrušenie rozhodnutia o riešení krízovej situácie bolo zrušené, návrh na zrušenie ocenení 1 a 2, ako aj návrh na náhradu škody by sa mali považovať za prípustné.

105 SRB popiera argumentáciu odvolateľky.

Posúdenie Súdneho dvora

106 Treba konštatovať, že odvolateľka neuviedla žiadne samostatné tvrdenie na podporu tretieho a štvrtého odvolacieho dôvodu, ale obmedzila sa na tvrdenie, že ak by sa vyhovelo prvému a druhému odvolaciemu dôvodu, a zamietnutie návrhu na čiastočné zrušenie Všeobecným súdom by bolo zrušené, návrh na zrušenie ocenenia 1 a 2, ako aj návrh na odškodnenie by sa mali považovať za prípustné.

107 Keďže prvý a druhý odvolací dôvod odvolateľky boli zamietnuté ako nedôvodné, jej tretí a štvrtý odvolací dôvod treba tiež zamietnuť, a preto musí byť odvolanie zamietnuté v celom rozsahu.

O trovách

108 Podľa článku 184 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora, ak odvolanie nie je dôvodné, Súdny dvor rozhodne o trovách konania. Podľa článku 138 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku uplatniteľného na základe jeho článku 184 ods. 1 na konanie o odvolaní, účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.

109 Keďže SRB navrhla zaviazať odvolateľku na náhradu trov konania, a odvolateľka nemala úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené uložiť jej povinnosť znášať svoje vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania vynaložené SRB.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (ôsma komora) rozhodol takto:

1. Odvolanie sa zamieta.

2. Pani Carmen Liaño Reig je povinná nahradiť trovy konania.

Podpisy